

Kopio Hänen Keisarillisen Majesteettinsa kirjeestä Ruotsin Kuninkaalle, Kustaa Adolffille lähetetty 6 huhtikuuta [v.l.] 1792 assessori Middendorfin¹ välityksellä

Parahin Veljeni ja Serkkuni,

Kun tänään Teidän Majesteettinne 29 maaliskuuta lähettämänne kirjeen kautta vastaanotin surullisen uutisen siitä menetyksestä, jonka Te olette juuri kohdanneet ja minkä jaan Teidän kanssanne niin monessa kohdin, en osaa löytää lohdutusta omassa tuskassani muutoin kuin niissä vakuutuksissa, jotka Teidän Majesteettinne minulle antavat siitä, että minun tunteeni edesauttavat Teidän tuskanne lievittämisessä. En salli hetkenkään menettämistä vakuuttaakseni Teidän Majesteettinne siitä, että kaikki ne siteet, joita voitte toivoa läheisestä sukulaisuudesta, liitosta, joka yhdistää meidän kummankin valtiot ja siitä henkilökohtaisesta ystävydestä, joka muodosti kiinteän yhteyden minun ja edesmenneen kuninkaan, Teidän muistoissa maineikkaan isänne välillä, tulee olemaan niiden hyveiden ja hyvien ominaisuuksien perintöosa siten kuin Teidän Majesteettinne antaa ymmärtää Ruotsinkin valtaistuimen olevan sellainen sillä veren oikeudella, jota Te kannatte Teidän suonissanne.

Siunatkoon Taivas Teidän hallitustanne. Tämä on minun toivomuksiani Teidän Majesteettinne menestykselle, kunnialle ja hallituskaudelle.

Olen mitä suurimmalla vilpittömyydellä ja herkimmällä myötätunnolla,

Rakkaan Veljeni ja Serkkuni,

Teidän majesteettinne,

Hyvä Sisar, Serkku, Ystävä,

Liittolainen ja Naapuri,

Katariina

Pietari 4. huhtikuuta v.l. 1792

JÄLJENNÖS

Moskova

AVPRI F. 96, opis 96/6, n°87

Lähde: Katarina II och Gustaf III. En återfunnen brevväxling. Tolkning, inledning och kommentar av Gunnar von Proschwitz. Norstedts 1998. Käännös ruotsista. Alkuperäinen teksti: ranska. Kirjassa on selityksiä, jotka on jätetty tästä pois. Kustaa III, kuninkaan isä, kuoli 29.3.1792 attentaatissa 16.3. saamiinsa vammoihin.

122. *Katarina II till Gustaf IV Adolf*

Kopia av Hennes Kejslerliga Majestäts brev till Konungen av Sverige, Gustaf Adolf, avsänt den 6 april [g.st.] 1792 genom assessor Middendorf¹

När jag i dag genom Eders Majestäts brev av den 29 mars n.st. mottog den sorgesamma nyheten om den förlust Ni just gjort och som jag delar med Er i så många avseenden, kan jag inte finna tröst i min egen smärta² annat än i de försäkningar som Eders Majestät ger mig att mina känslor skall tjäna till att mildra Eder smärta. Jag låter inte ett enda ögonblick gå förlorat för att försäkra Eders Majestät att alla de band som Ni kan hoppas på av ett nära släktskap, av förbundet som förenar våra respektive Stater och den personliga vänskap som utgjorde en fast länk mellan mig och den framlidne Konungen, Er far, av ärorikt minne, kommer att bli de dygders och de goda egenskapers arvedel som Eders Majestät låter ana, liksom Sveriges tron är det med den blods rätt som Ni bär i Edra ådror.

Må Himmelen välsigna Er regering. Det är mina önskningar för Eders Majestäts välgång, ära och regeringstid.

Jag är i största uppriktighet och med det ömmaste intresse,

Min Herr Broder och Kusin,

Eders Majestäts

Goda Syster, Kusin, Vän,

Allierad och Granne,

Katarina

Sankt Petersburg den 4 april g.st. 1792

KOPIA

Moskva

AVPRI F. 96, opis 96/6, n°87

Källan: Katarina II och Gustaf III. En återfunnen brevväxling. Tolkning, inledning och kommentar av Gunnar von Proschwitz. Norstedts 1998. Originalen på franska. Texten i boken innehåller förklaringar, som har utelämnats här. Gustaf III, kungens far, dog den 29 mars 1792 av sår han fick i attentatet den 16 mars.